

Mirosław Fudziński

Nowa Sikorska Huta, st. 2, gm.
Stężyca, woj. gdańskie, AZP 15-38/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 24

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

najważniejszych należy budynek 1/89, o powierzchni ok. 61 m², wgtębiony w ziemię, na planie wydłużonego prostokąta z dwoma rzędami słupów; w części południowej obiekt ten poszerzony został o 2 zbudowane symetrycznie po obu jego stronach prostokątne aneksy o powierzchni ok. 7,5 m² każdy. Wartość naukową omawianego budynku podnosi fakt znakomitego zachowania polepy konstrukcyjnej, pozostałej in situ po pożarze obiektu, co w przyszłości ułatwi jego rekonstrukcję. Również nietypowo dla chat kultury przeworskiej prezentuje się seria ceramiki pochodzącej z tego obiektu, która w 100% została wykonana na kole garncarskim. Znalaziono tu także cioskę żelazną, dużą ilość kości zwierząt domowych z przewagą bydła oraz zwęglone kawałki drewna, będące zapewne pozostałością konstrukcji budynku. Na wschód od niego zaobserwowano ślady obiektu gospodarczego?, który wyznaczały słupy. Ujawniono tu znaczną ilość fragm. naczyń zasobowych, dużych kości zwierząt, w tym 2 czaszki koni, a także trójwarstwowy grzebień zdobiony i drobne narzędzia. Między obydwoma obiektami, na osi równoległej do ściany wschodniej budynku 1/89 ujawniono 3 płytkie, owalne jamy, zawierające kości zwierząt domowych, fragm. naczyń zasobowych oraz kamienie.

Budynek 92/92 został odsłonięty częściowo. Ma on 7 m dł., a na ok. 80 cm od powierzchni ziemi ujawniono poziom jego użytkowania. Równoległe do osi obiektu biegnie rząd 4 słupów.

Do istotnych znalezisk ruchomych z okresu rzymskiego należą 3 denary Trajana, Hadriana i Antoniusa Piusa oraz antoninian Klaudiusza II, fragm. naczynia terra sigillata, zapinka AV1158 oraz duża ilość drobnych narzędzi z żelaza, brązu i kości. W materiale ceramicznym zdecydowanie dominują naczynia wykonane na kole garncarskim.

Materiały są przechowywane w Pracowni Archeologicznej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

Nowa Sikorska Huta, st. 2
gm. Stężycza, woj. gdańskie
AZP 15-38/-

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Fudziński. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Cmentarzisko kurhanowe z wczesnej epoki brązu.

Badania miały charakter ratowniczy i podjęte zostały, kiedy inspekcja stanowiska stwierdziła wybieranie kamieni z jednego z kurhanów.

Przebadano obszar o powierzchni ok. 20 m². Sam kurhan miał 4 m śr. i ok. 60 cm wysokości. Pod naruszonym brukiem kamiennym znajdowały się porozrzucone liczne płyty kamienne ze śladami ciosania — niewątpliwie pozostałości komory grobowej. W środku kurhanu wystąpił ślad niewielkiego prostokątnego wkopu, z dna którego zebrano liczne drobne fragm. węgla drzewnego. Materiał ten zostanie przekazany do analizy C₁₄. Znalaziono tylko kilka fragm. ceramiki. Na tej podstawie można datować przebadany obiekt na wczesną epokę brązu.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania powinny być kontynuowane.